

liberalitate autem tua hoc possum dicere vix illi parem orationem inueniri posse, nam si Regium ararium manubys ostium Auro Minico Gaza Indica, atq; totius orientis opib; tibi refertū eset, ita largiendo exhaustus, ut tibi reliquum nihil feceris. Donas enim tuis donas exteris, & quidem cotidie, nec enim minus quam Titus Imperator diem te perdere existimas, in quo nihil mercedis cui quā præstitisse scis, quis enim est ex tuis aut exteris qui hanc munificentissimam Principis liberalitatē non sit expertus. De gloriiosis autem pugnis, et de difficilimis belli euentibus in quibus victoria magna per maiores tuos fæliciter Hispania pars sunt deq; fortissimorum militū, et inimicorum Ducum, exercitibus per tuos deuiciis Castellaq; Regibus ab eorū incursu liberatis, non est cur dicam, ubi tot tantāq; authentica historia, & authores ad sunt qui id non sine magna gloria, ac laude fæliciterq; hoc munus, sibi arripiunt. Tota Hispania beneficia in se à maioribus tuis collata, usq; in hodiernum diem congratulatur Pijq; catholici, et invictissimi ipsis Hispanie Reges te ac maiores tuos coniunctos stricto amoris sanguinis, & fidelitatis ligamine habuerunt. Deniq; nulla est virtus, nullus animi egregius mos, nullus virtus splendor quo, Princeps magne, non effulgeas, et nitaris literarum ornamentis cādoreq; instructus sis. Scientiarum et eloquentiae fautor existis, legū professoribus dulce iubamē, decus, et præsidium. Quam obrē tua humanitate, et clementia fietus tractatum de Expensis et meliorationibus à parente meo recognitū auctumq; meis scholis, et multo magis emendatiorem eiq; ad iunctis primis meoram studiorum fructibus, scilicet tractatus de Donatione remuneratoria, de Tacito fideicomisso, de Hypotheca post contractum, de Coniugali acquaſtu, quos parens meus morte præuentus inceptos reliquit. Meo autem labore, et diligentia qua potui ad finē perduxi, nō tā propria laudis auidus, quā parentis mei gloira & honoris cupidus tibi dedico. Accipe igitur excellētissime Dux paruum munusculū, quod magnū omnibus sub tuo præsidio videri poterit, & tu tissimū erit à Zoyli inuidia speroq; in dies magis aliqua de promere quae tibi non tā temere dicar possint Nestoreos annos, & Sybilla longa secula vobis præcor. Vale.